Mizah

BAZI ÂZALARINI KAYBETTİKTEN SONRA :

D. P. — Geçmiş olsun bayım!

C. H. P. — Size de geçmiş olsun bayım!!

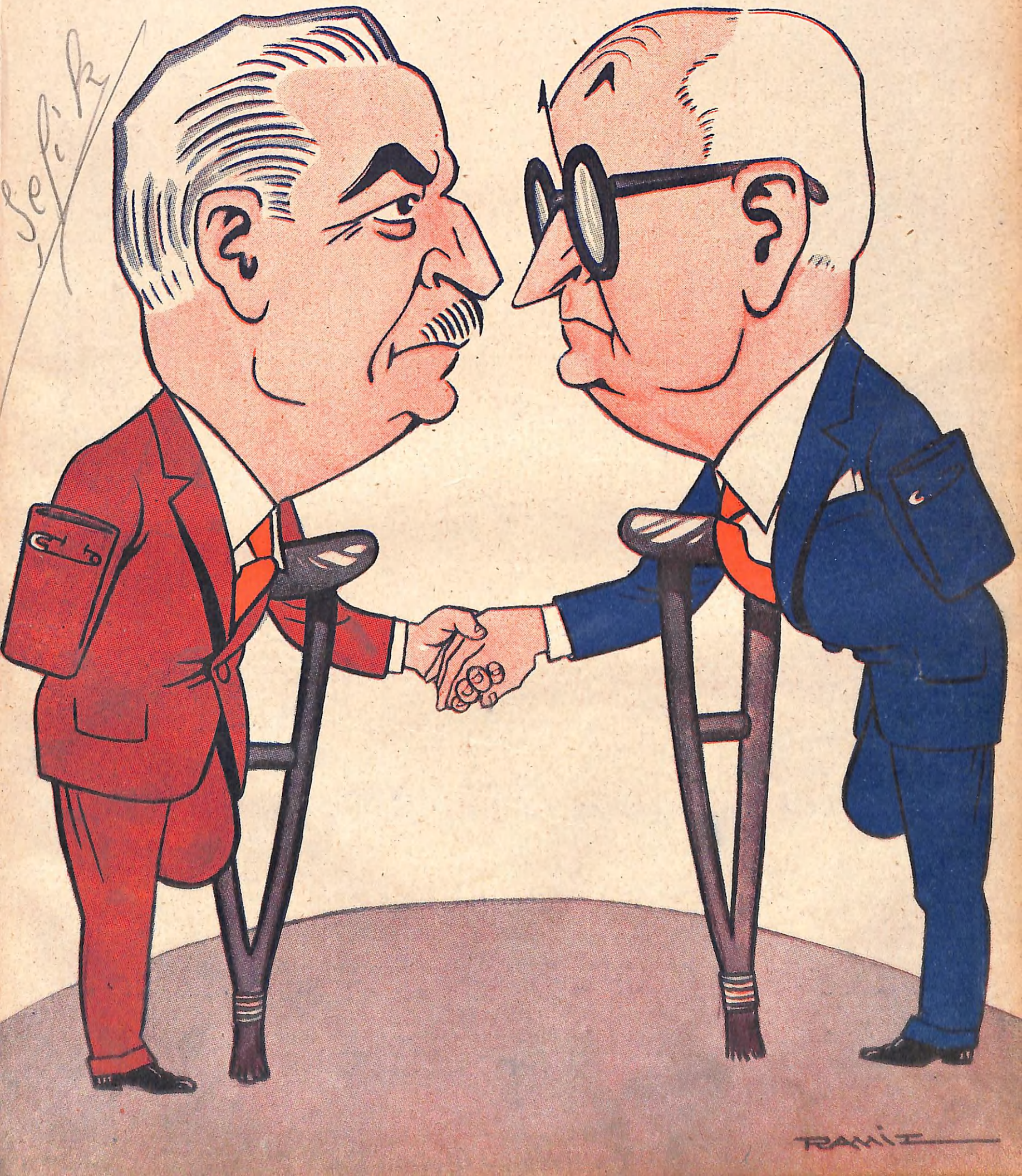

Vahşet ve medeniyet

Çocuk, babasına sordu:

— Av nedir, baba?

— Av güzel bir spordur, yavrum. Meselâ, ormana gidersin, arslanları, kaplanları öldürüyorsun...

— Peki, ya aslanın, kaplanın insanı öldürmesine ne derler?

— Ona vahşet derler, oğlum!

Bilirkişi

Bir mecliste, mevzu acıklı bir bahis üzerine açılmış: «Kadınlar mı, yoksa erkekler mi ıztıraba daha fazla müteham-mildir?» meselesi konuşuluyordu.

Bir müddet dinledikten sonra:

— Ben tecrübemle bilirim, dedi; ıztıraba kadınlar daha mütehammildir.

Münakaşayı açanlardan biri sordu:

— Ruhiyatçı mısınız, efendim?

— Hayır, ayakkabıcıyım.

Yalan değil!

Karısı içeri girince, arkadaşile konuşurken birdenbire durdu; başka şeyden lâf açtılar.

Misafir gittikten sonra kadın sordu:

— Ne o? Arkadaşına yine yalan atıyordun, değil mi?

Adam cevap verdi:

— Iyi bildin, karıcığım. Seni medhediyordum.

Inek

Hacıağanın karısı şehre geldikten sonra pek dillenmişti. Kendisinin eskidenberi zengin bir ailenin kızı olduğunu, bugünkü mevkiinden dolayı kocasına bir şey borçlu olmadığını anlatmak istiyordu.

Bu arada bir gün:

— Babam öyle zengin ki, diyordu, geniş mer'aları, sürü sürü inekleri vardı. Sonra, bizim köyün en iyi ineklerini de o yetiştirmişti.

Kocası dayanamadı:

— Hayret! dedi. Inekleri konuşmaya da alıştırmış, değil mi?

Sen kendine acı!

Istanbul Lisesi fizik öğretmeni Ecved Gürses, lokantaya girdi, bir masaya oturdu. Gelen garsona dikkatle baktı ve şaşırdı: tanmıştı!

— O! Ahmet! diye atıldı. Sen ha? Sen burada mı çalışıyorsun? Acıdım doğrusu...

Garson acı acı gülümsedi:

— Ya! dedi. Nasip öyle imiş. Ne yapalım! Kadere boyun eğmek lâzım. Fakat acınacak bir halim yok.

— Neden?

— Çünkü yemekleri burada yemiyorum, merak etme.

Aşk felsefesi

Aşktan, meşkten bahsediliyordu. Şehrin tanınmış çapkınlarından biri:

— Birader, diyordu, şimdiye kadar gayet iyi ahbap olduğum bir kadına son zamanlarda abayı yaktım. Müthiş vurgunum. Fakat, işin tuhafına bakın ki, onu sevmeye başladığım gündenberi aramız açıldı.

Dinliyenlerden edebiyat muallimi Hakkı Süha Gezgin cevap verdi:

— Oyledir, azizim. Aşk zaten, insanla dünyadaki her şeyin arasına ihtilâf girmesi demektir.

Kırk yılda bir

Basın Yayın Umum Müdürlüğü Iç Yayın Müdürü Feridun Fazıl Tülbendcinin eski bir ahbabı vardı. Işi yok, vakti çok, lâkırdısı bol bir insandı. Ikide bir onu görmeye gelir, uzun müddet oturur, çene çalardı.

Bir gün yine gelmiş, masanın başına çökmüştü. Arkadaşının yüz vermediğini görünce serzeniş etti:

— Yahu! Bir kahve bile ısmarlama kyok mu? Kırk yılda bir geliyorum...

Feridun Fazıl Tülbendci derhal onun sözünü kesti:

— Yok canım! Demek bu hafta içinde seksen yaş ihtiyarladık ha! Günler ne çabuk geçiyor!

Evveli, âhiri

Heykeltraş Kenan Yontuç, çıplak kadın heykelinden başka bir şey yapmamayı âdet edinmişti. Atölyesi baştanbaşa çıplaklarla dolu idi. Geçen gün ziyaretine giden meşhur viyolonselistimiz Muhiddin Sadak bunun sebebini merak etti:

— Yahu? dedi. Nedir bu çıplak merakı! Dünyada başka şey yok mu?

Heykeltraş gülümsedi ve:

— Ne yaparsın, birader, diye cevap verdi. Dünyaya çıplak geldim, çıplak gideceğim. Bari ömrüm de çıplaklarla geçsin dedim...

Mübalâğa etmiyelim!

Ustad Ercümend Ekrem Talu berbere gitmiş, traş oluyordu. Bir aralık, boynunun acıdığını hissetti. Telâşla yerinden fırlayarak:

— Dikkat et be adam! diye haykırdı. Boynumu kestin!

Berber, sakin bir tavırla cevap verdi:

— Mübalâğa ettiğinizin siz de farkındasınız ya, beyefendi. Boynu kesilmiş bir adam konuşabilir mi hiç!

Anlaşma

Karısından şikâyet etmekle meşhurdu. Onun derdine ortak olanlardan biri:

— Demek öyle ha? diyordu. Her cihetten ihtilâf halindesiniz?

Müşteki koca, fazla insafsız değildi:

— Hayır, dedi. Anlaştığımız taraflar var. Meselâ, ben onu güzel buluyorum, o da kendisini güzel buluyor.

SAYI : 89 — Cilt : 4 Fiatı 25 Kuruştur 19 MART 1948

Mizah

Sahibi: RAMIZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi : İstanbul, Babıâli Caddesi.
Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

ADAK!

Bektaşi fukarasından birine Baba, seyahat emretmiş. O da (teberi) omuzuna vurmuş, (nefîri) beline sokmuş; bir gemiye binmiş.

Birkaç gün sonra birden bir fırtına çıkmış. Yolculardan ağlayanların, okuyanların, üfleyenlerin haddi hesabı yok.. Sanki bir mahşer!.

Bir kısım yolcular da evliyalarına adak adıyorlar;

Bu feryatlar arasında Bektaşinin dua bile etmediğini gören yolculardan biri:

— Sen de, demiş bir adak adasana...

Bektaşi elini açmış:

— Ey adını bilmediğim evliya! Şu fırtınadan kurtulursak sana bir deve kurban edeyim.

Muhatabı:

—— Nasıl olur? demiş. Adını bilmediğin evliyaya kurban olur mu? Hiç ismini bildiğin evliya yok mu?

Bektaşi:

— Var.. demiş: var ama hepsini birer kere aldattım, şimdi artık yutmuyorlar. Ben de isimlerini bilmediklerimi kandırırım ümidile böyle söylüyorum.

Fıkranın neyi remzeylediğini tekrara hacet yoktur sanıyorum.

Bakanlarımız bilhassa seylâp felâketinden sonra bol bol adaklarda bulundular: heyet teşekkül edecek, plânlar yapılacak, incelemeler olacak, ilâh..

Bayındırlık bakanının bu (cak ve cek) lerinden sonra Tarım Bakanı da bu sene mahsulün fevkalâde mebzul olacağını müjdeliyor. Fakat işin hakikati (Berdülacuz) fırtınasının hükûmet sefinesini adam akıllı sarsmış olmasıdır.

Bilmem bu adaklar muvaffayiteszilik kasırgası ile bocalayan gemiyi kurtaracak mı?

MİZAHÇI

AYIMIZ !

GECELER

Yazan :

Refi Cevad Ulunay

Bu sene gittikçe yayılan bir moda var: «Geceler» modası... Evvelâ duvar ilânlarını görüyoruz: Meselâ «Kaysı gecesi». Bu nefîs meyveyi veren memleket Malatya olduğuna göre «Kaysı gecesini» Malatyalılar kutluyorlar. Artık orada siz de hazır bulunacak olursanız soğan zarı kabuklu, mini mini çekirdekli «Şekerpâre» den su bardağına sığmayan «Tokaloğlu»na kadar kayısıya doyarsınız.

Niğde gecesi de elma ziyafetidir. Elmanın diğer meyvelere olan rüchanı mahbubenin yanağına olan yakınlığıdır. Kayısıda bu teşbihe rastlamadım.

Antep, fıstık gecesini tes'id eder. Istanbulda eski klâsik zamparalar, çayır piyasalarında, Göksu, Kâğıthane derelerinde sandal sefalarında cânanelere yalnız söz atmazlar beraber fıstık da atarlardı. Bu lezzetli meyvenin sevdadaki rolü bundan ibarettir. Buna mukabil Giresunun kutladığı fındık gecesi tabiatile herkese:

Bir fındıkcı yâre gönül verdim

türküsünü söyletir.

Zaten fındık taze olursa yahut taze tutulmak üzere kuyuda muhafaza edilirse ayrı bir karakteri vardır. Tonbul, yuvarlak, beyaz vücutlü güzellere «fındık kurdu» derler. Inanır mısınız? «Fındık sıçanı»nda bile bir hususiyet görürüm. Onun gri perl rengi kürkü, boncuk gözleri, tehlikeler sezmeğe çalışan endişeli nazarları, kanbur sırtı bana âdeta cici bir oyuncağı hatırlatır.

Meyve şöhretini ele alınca Bursada «Şeftali» gecesini kutlamalı. Her ne kadar güzel tarifinde şeftali benzerliği yok sa da buse teşbihinde en büyük rolu bu oynar. Onun da:

Entârisi ala benziyor
Şeftâlisi bala benziyor

türküsü hayli ağızlar sulandırmıştır.

Rizenin çay gecesinden Afyonun kaymak şekerine kadar bunların hepsi iyi... Fakat denizlinin Horoz gecesine ne diyeceksiniz? Malûm olduğu üzere Denizlinin horozu etinin nefaseti ile değil ötüşünün güzelliği ile tanınmıştır. O gece horozlar mı ötüyor? Dâvetliler mi? Orasını bilmem.

Bu geceler bayramı edebiyat gecesi, şiir gecesi şeklini de aldı. Arkadan Heybeliada gecesi yapıldı. Sıra Büyükada gecesine geldi. Haber aldığımıza göre Usküdar gecesi de yapılacak. Heybelide davetlilere ne ikram edildiğini bilmiyorum, fakat Büyükada gecesinde misafirlere eşeklerle bir tur yaptırılsa hiç fena olmaz. Usküdar gecesinde programı Burhan Felek dostumuzun himmetine bırakmalı. Fakat öyle zannediyoruz ki, en eğlencelil gece (Bakırköy gecesi) olacaktır. Ya Mazhar Osmanın yahut Fahreddin Kerimin başkanlığında şenlenecek olan bu gecede Karagözdeki gibi (Zîta da zîta, fışkada pînâ) tekerlemesile tepinenler çok olacaktır.

Geceler bir kere semtleri de içine alacak olurlarsa o zaman senenin 365 günü kifayet etmez. Meselâ:

Vefa gecesi denildi mi, bu, bir boza ile leblebi demektir.

Çengelköy gecesi: Bâdem gibi (hâşâ huzurdan) hıyar gecesidir.

Kanlıca gecesi: Kâse kâse yoğurt ikram edilmesi lâzımdır.

Beykoz gecesi de eski düğünlerde olduğu gibi paça gecesi demektir.

Eyüp gecesi: Kurban payından pişmiş kebap gecesidir.

Firüzağa gecesine eski zamanda turşu gecesi denebilir.

Saraçhane gecesi: Su böreğini hatırlatır.

Küçüksu gecesi de çayırda tulumbacı Kıvırcığın kazanla pişirdiği mısır ziyafetidir.

Fakat bunların hepsini gölgede bırakmak için belediye bir Istanbul gecesi yapsa da şöyle doya doya bir lokma beyaz ekmekle keçisiz tarafından bir et yahnisi yesek nasıl olur?

Eskişehir'in yeni kahramanı Emin Sazak parti kurmak istiyormuş..

— İş üç nal ile bir ata kaldı!

— Vekilseniz biraz gülün, iş adamı iseniz biraz göbeğinizi gösterin, parti azası iseniz sandalyaya iyi dayanın, gazeteci iseniz biraz gayrimemnun durun, memursanız avucuma bakın!

— Sizde Cûân-ü-lbatından mütevellid za'fül em'â var.

— ?.

— Ya'nı karnını doyur... açsın!

Fırtına dursun

Lâyık mı ki kaptan çekilip bir yana, dursun;
Bir yanda şilep fırtınadan çalkana dursun?

*

Kaptan dediğin Nûh ile hem-meşreb olursa,
Kaydetme, denizler köpürüp şahlana dursun!

*

Fermân okuyan var mı bugün tozla dumandan?
Rüzgâr hele dinsin, hele bir fırtına dursun!

*

Oldukça baş ağrıttı üç aydır bu uğultu;
Çan sesleri pâyâna erip kampana dursun!

*

Her yerde aceb böyle midir fırka hayâtı?
Böyleyse cihan bahtına her gün yana dursun!

*

Elbet gönül ister ki bitip sû-i tefehhüm,
Merkezle grup koklaşarak can cana dursun!

*

Ancak benim emrim geçecek fikr-i haşîni
Şimdengeri merkezde biraz uslana dursun!!

*

Az çok çeker üstâdına erbab-ı siyâset;
Kabil mi o vursun da bu hep kıvrana dursun?

*

Ev sâhibi gördün mü kirâciyle uyuşmuş?
Kabil mi gelin söylemesin, kaynana dursun?.

*

Ammâ ona derler ki bugün hüsn-ü idâre,
Ceng etse cihan, sulhe bu halk aldana dursun!

*

Ben kavlime sâdık kalırım kopsa kıyâmet;
Bağdaş kurarım mindere; el, davrana dursun!

*

Davransa da eller ne denir? Çünkü ezelden
«Gitsin» diye çıkmış ona ferman, bana: «dursun»!

*

Durmak ne revâ milletin emrindeki âdem?
Davran ki sefâletle eşit tantana dursun!

*

Davran ki, efendim dediğin köylü evinde
Ekmekle soğandan ne haber? tarhana dursun!

*

Lâyık mı mürekkep kurusun hokka içinde?
Lâyık mı çelikten kalemin paslana dursun?

*

Yağmur gibi neşreyle hakîkatleri, şâir;
Erbâb-ı günâh, ehl-i azâb, ıslana dursun!

Deli Ozan

— Halk da vekiller gibi omuzda taşınır amma, işte böyle neden sonra!..

— Emmi, eşeği nallatmış kendin yalın ayak gidiyon...
— Hemşerim, sen bize bakma, nasıl olsak oluruz.. Dili, ağzı söylemez hayvanların nalsız gezmeleri günahtır!

— Köprülünün türbesini sordum, Demokrat Partiyi gösterdiler!

Duymadıklarımız

Bu sütunlarda okuyucularımıza mümkün olduğu kadar nadide ve bilhassa yerli nüktedanlarımızın menkıbelerini vereceğiz. Bu fıkraların kahramanı olan şahıslar malûm olacağı gibi anlatanları da kaydedeceğiz. Fıkraların her hakkı mahfuzdur.

Raşit Rızadan:

Eski Direklerarasının meşhur simalarından biri de Arab Abdullahdı. Devrinin hatırı sayılır kabadayılarından ve o muhitin sözü geçer ihvanındandı.

Uzunca bir boy, ince, sırım gibi bir vücut, zeki gözler, efendi külhanbey an'anesine uygun bir giyiniş. İşte mutlakiyet devrinin sonlarına doğru (Mirü-ül-ümera) lık pâyesile taltif buyurulan izzetlû ûArab Abdullah Paşa...

Komik Hasan Efendiyi Abdullahla tanıştırmışlar; daha pek samimiyetleri yok.. Fakat Abdullah hem muzip, hem de kendine mahsus ince bir alaycılığı var. Kıraathanede, çayhanede, yolda nerede olursa olsun karşılaştılar mı?

— Merhaba Kel Hasan! İltifatını bastırıyor. Hasan Efendi naçar:

— Merhaba efendim.

— Nasılsın Kel Hacan? İyi misin? Kahveci gel, benden Kel Hasana bir kahve... Şekerli mi içersin Kel Hasan?

O hale gelmiş ki, Hasan Efendi tahammül edemez olmuş. Bir gün Kilercibaşı Osman Beye:

— Beyefendimiz Abdullah kulunuza emir buyursanız da bana rastgeldiği yerde, ele güne karşı Kel Hasan demesel diye rica etmiş.

Sanatkârları ve bilhassa Hasan Efendiyi pek seven Osman Bey, Abdullahın da hâmisi... Konağına çağırttırmış.

— Abo! demiş, - Abdullahı sevenler ve arkadaşları ona (abo) derlerdi - dokunma bizim Hasan Efendiye..

— Emret velinimetim, demiş ve artık sataşmamağı vâdetmiş.

Ertesi gün Erzurum kıraathanesinde karşılaşırlar. Abdullah caketinin önünü ilikler, yerden bir temenna:

— Vay Hasan Efendi... Hay babam, artık sana Kel Hasan demem, sen Hasan Efendisin, velinimetimin emri var... Hay babam, hay babam. Sen Kel Hasan değilsin Hasan Efendisin.

Zavallı Hasan Efendi büsbütün şaşkına döner. Arap inatçı. Rastgeldiği yerde hattâ kovalarcasına günde beş on defa karşısına dikiliyor...

— Hay babam Hasan Efendi! Vallah sen Kel Hasan değilsin..

Artık Hasanın canına tak demiş. Bir gün Abdullah daha söze başlamadan:

— Paşa! der. Senden bir ricam var. Allah aşkına, lillâh aşkına sevdiğinin başı için bana Kel Hasan de...

*

Ulunaydan:

Konya Valisi İzzet Paşa Konyaya geldiği zaman, şehrin tanınmış mübarek adamlarını ziyaret arzu etmiş, kendisini Şeyh Abdülgafur Efendi isminde birisine götürmüşler.

Abdülgafur Efendi evinin damında imiş.. Vali Paşaya ısrar etmiş, dama çıkarmış.

(Konya evlerinin damları topraktır, senede bir defa tamir edilir, dövülür, bu suretle yağmur ve kardan tahaffuz olunur.) Şeyh efendi, hem valiye teşekkür eder hem de lâkırdıya tutarak damda dolaştırırmış.. Nihayet demiş ki:

— Paşam, sizi buraya dâvet edişimin sebebi, bizim evlerin damları toprak olduğu için tufeylî nebatlar yetişiyor ve köklenip dam toprağını çatlatıyor, hükûmet adamlarının bastıkları yerde ot bitmez derler de, onun için sizi böyle lâfa tutarak gezdiriyorum!

Betarz-ı kudemâ

GAZEL

Halk Fırkası vazgeçmedi bir türlü cefâdan
Bîbehre yaratmış onu Hak mihr-ü vefâdan

Hep naz-ü edâ kârı, geçilmez çalımından
Zenbil ile inmiş yere gûyâi semâdan

Geysûsuna el attığı gündenberi aslâ
Kurtulduğu yoktur vatanın derd-ü belâdan

Âfakını setreyledi baştanbaşa mihnet
Gülzârını dûr etti elem neşv-ü nemâdan

Hep hasret-i ârâm ile âh eyledi kalb
Eksildi güzel gözlerinin nûru bükâdan

Cisminde tüvan kalmadı gam çekmeğe artık
Bilmem ne zaman kurtulacaktır bu ezâdan

Yoktur hele müfritlerin iz'âcına pâyan
Âh ettiriyorlar ona her türlü hevâdan

Erkânını sevk eylediler başka diyâra
(Havf etmiyerek mahkeme-i rûz-i cezâdan)

Her cevri revâ gördüler ahrâr-ı zamana
Bir türlü ayak çekmediler râh-ı hatâdan

Pırlantaya boncuk dediler, boncuğa elmas
Tefrika liyakatleri yok subh-u-mesâdan

Affeylediler cürmünü yardakçıların hep
Eltâfı dirîğ etmediler hiç nüdemâdan

(Tektip) denilen haltı yedirmezdi şu halka
Şâyet (Peker)in korkusu olsaydı Hüdâdan

(Rasih) hoca öğrenmedi âdâb-ı kelâmı
Ders alsa gelip bâri biraz (Hakkı Süha) dan

Kim görse (Süreyyâ)yı şaşar, çünkü o hâlâ
Bir ummacı görmüş gibi kaçmakta ziyâdan

Var bir de kalemşor ki bu yâran arasında
Halk eylemiş Allah onu nahvetle riyâdan

Bin böyle gazel beklese millet yeri vardır
(Râsıd) denilen şair-i pâkize-edâdan

Râsıd

İSTANBULDA İKİ BİN BEŞ YÜZ DİLENCİ VARMIŞ..

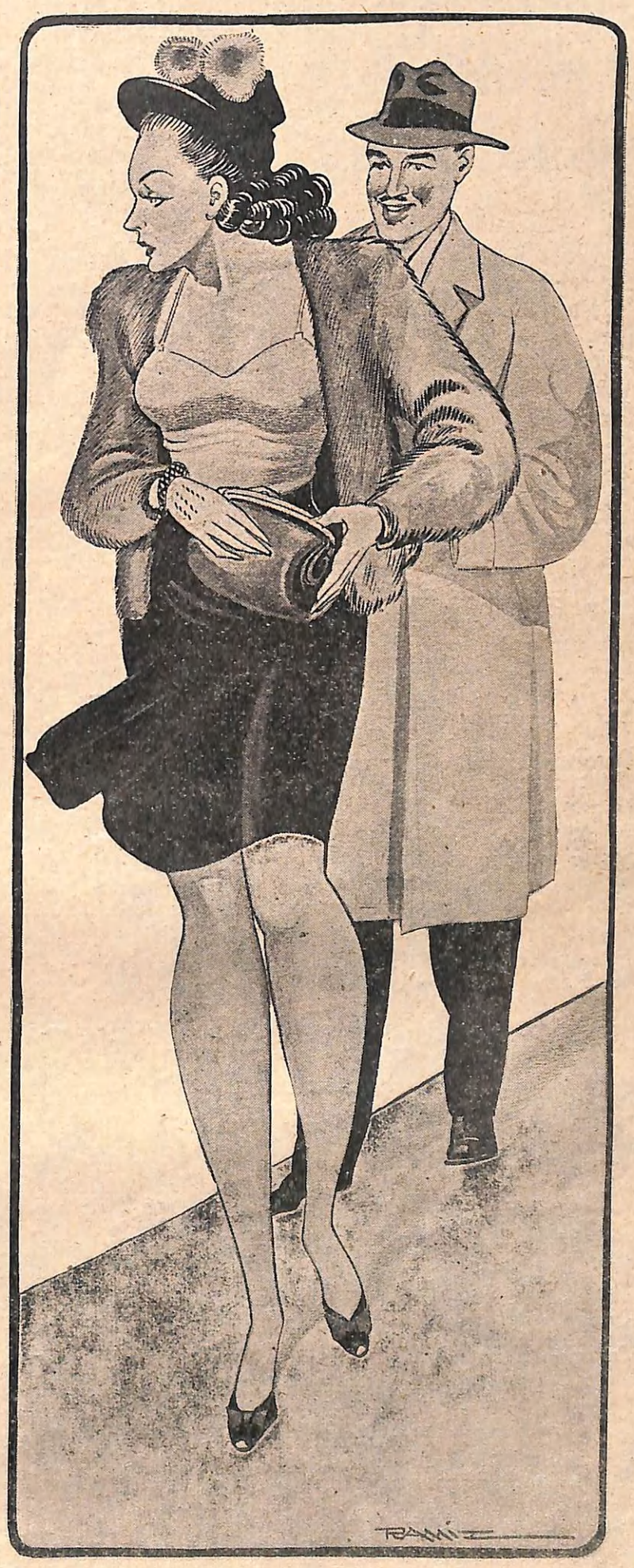

— *Allah rızası için, lûtfunuzu bekliyorum.*

— *Nafile, ben dilencilikle mücadele cemiyeti âzasıyım!*

Aydınlık-Karanlık

Yazan:
Hamdi VAROĞLU

Adamcağız acı acı dert yandı:

— Allah kimseyi karanlıkta bırakmasın. Dört gün evvel bizim evin elektriklerin bir hal oldu. Bütün lâmbalar, durup dururken patadan sönüverdi. Sigortalarına baktık, yerinde. ampullerini yokladık, sağlam. Ama, yanmıyor. Çaresiz, o geceyi karanlıkta geçirdik. Ertesi gün, elektrik idaresine haber verdik, geldiler. Aradılar, tardılar, illeti buldular. «Saatten sigortalara giden hatta bozukluk var» dediler. Hastalığa teşhis kondu diye sevindik.

— Eh, bari çaresine bakıverin de, aydınlığa kavuşalım, dedik.

— Yo! Biz el sürmeyiz, dediler.

— Sebep?

— Usul böyledir. Hariçten bir elektrikçi çağırır, yaptırırsınız.

Elektriğimizi büsbütün kapadılar ve cereyanı kestiler, saati mühürlediler, gittiler.

Elektrikçi çağırdık, «idareye haber vermeden elimi süremem» dedi. Haber verdi. Tekrar geldi, bozuk yeri düzeltti; gitti, tekrar haber verdi. Usul böyleymiş. Şimdi yine gelecekler, saati açacaklar, cereyanı verecekler, mazbatalar imzalanacak, raporlar yazılacak. Masraf? On beş lira. Saat mühürlenip cereyan kesilmese imiş, iş beş lira ile halledilirmiş.

Tek aydınlığa kavuşalım da buna da razıyız.

Ama, ben bu satırları yazarken, hattı dün tamir eden elektrikçi, bugün hâlâ, elektrik idaresinden gelecek muayene memurunu bekliyor.

Dört gecedir olduğu gibi, galiba bu geceyi de, bakkaldan alınan mumların karşısında derdimize yanmakla geçireceğiz.

Elektrik idaresi aydınlık yerine karanlık dağıtıyor.

Kalkınma meselesi:

Söylendiğine göre, Millî kalkınma Partisini kuran Nuri Demirağ, devleti devlete şikâyet etmiş, «benim partimin adını kullanıp Millî Kalkınma istikrazı tahvili çıkarmanize razı değilim» demiş.

Bir kere, parti nerede, istikraz nerede?

Haydi onu bırakalım. Şu Millî Kalkınma Partisinin kendisi nerede? Kalkınmak için davrandıkça secdeye kapandı, şimdi yattığı yerden başını çevirmiş «benimle aşık atamazsınız, kendinize gelin!» diye sesleniyor.

Haddim olmıyarak benden bir küçük nasihat, üstad:

Kuzu etiyle beslenen parti, kemik hastalığına tutulur. Ne yapalım, kısmet böyle imiş, ayakları gövdesini taşıyamadı, zavallı kalkınamadı, göçtü. İyisi mi, hazır fırsat çıkmışken, şu tahvillerden külliyetlice miktarda satın alıp, millî kalkınma işine bari bu şekilde yardım edersiniz, olur biter.

Kiminin duası, kiminin parası!

— *Mezarın üstüne su dökmeyin diye emir verdiler..*
— *Neden?*
— *Adamın kaynanası imiş, besbelli yeniden filizlenmesin diye korktu!*

BAHAR FIRTINALARI BAŞLADI..

— *Aman karıcığım, filiz kıran fırtınası mı bu?*
— *Hayır, tayyör koparan fırtınası!*

Çömezin Röportajları:

89

Yeni parti Hakkında

Çizen: RAMİZ

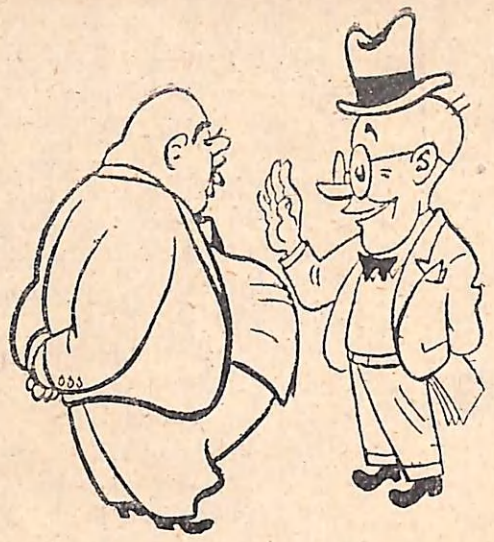

— Yeni partiye girecek misin?

— Tabi, birincide, ikincide yememeğe yetişemedik, üçüncüyü kaçırmayalım!

— Yeni bir parti hakkında ne düşünürsünüz?

— Bizim vazifemiz gidene ağam, gelene paşam demektir!

— Demokrat Partiyi neden parçalamak istiyorlar acaba?

— Belki fazlalaşsın diyedir!

— Demokrat Partiyi vurmak istiyenler kimler?

— Parti vurmak istiyenler!

— Yeni bir parti kurulacakmış ne dersin?

— Bıktık artık şu kurma partilerden!

— Demokratların kavgasından Halkçılar istifade edeceklermiş.

— Tabiî, onlar tekkeyi bekleyi çorbayı içmeğe alışmışlardır!

— Köylü dayı yeni bir parti kurulacakmış, girer misin?

— Amcam dayım, hepsinden adım payım!

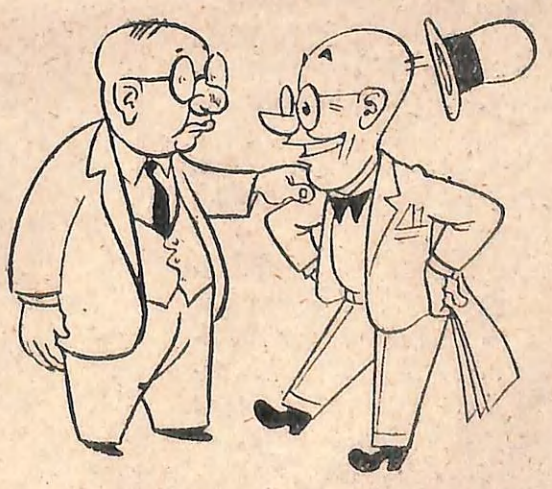

— Demokratların birbirile kavgalarına ne dersin?

— Daha büyüklerle mücadele için idman derim!

Hikâye

Kasırga..

Yazan: VİRGÜL

Mobilyasile beraber devren tuttuğum yazıhanedeki masaların gözünü temizlerken elime bir defter geçti. Başkasının malını karıştırmak pek münasebet alır bir iş olmamakla beraber, «içinde gizli bir şey olsa, her halde, giden adam burada bırakmazdı!» diye düşündüm ve göz gezdirmeğe başladım.

Bu, benden evvel yazıhaneyi tutan tüccarın not ve hatıra defteri mahiyetinden bir şeydi. Tabiî, yüzde doksan beşi hesap: 1000 lira şuraya, 1500 lira buraya; 3000 lira şuradan, 3500 lira buradan... ve saire.

Yalnız, arada bir de bir iki satırlık yazılara rastlanıyordu:

9 Haziran: «Bugün gazeteye şöyle bir ilân verdim:

«Eli işe yatkın, becerikli ve her işi süratle başarmsaını bilir bir bayan daktilo aranıyor...»

Karşısında, ilân masrafı olarak şu rakam var: 5 lira.

Fakat ondan sonraki sayfalarda, böyle küçük bir rakamla atılan tohumun büyük bir mahsul verdiğini gösteren notlar var:

11 Haziran: «Gazetedeki ilân üzerine daktilolar gelmeye başladı. Fakat hiç biri istediğim gibi değil. Kimi yaşlı, kimi çirkin... Bunların elinden iyi iş çıkacağını hiç zannetmiyorum.»

13 Haziran: «Bugün, aradığım gibisi nihayet geldi: Vücudü balık etinde, teni süt beyazlığında, saçları havyar siyahlığında, dudakları çilek penbeliğinde, elleri kaymak gibi, sözleri bal gibi. Hulâsa, bir içim su!»

Adamcağızın midesine pek düşkün olduğu görülüyordu. Böyle güzel bir sofra karşısında «bir içim su» yu bir yudumda yuvarladığı da muhakkak. Çünkü ondan sonraki masrafları pek manidardı:

16 Haziran: Daktiloya bir kut fondan: 6 lira.

21 Haziran: Daktiloya ruj: 7,5 lira.

25 Haziran: Daktiloya çorap (iki çift) 16 lira.

1 Temmuz: Daktilonun maaşı: 75 lira.

Aradan birkaç gün geçiyor. Daktilonun pek fazla terakki ettiği yine rakamlardan belli:

13 Temmuz: Ada gezintisi: 45 lira 87,5 kuruş.

15 Temmuz: Yalova sefası: 75 lira 75 kuruş.

18 - 25 Temmuz: Ticaret kongresi münasebetile Ankara seyahati (daktilo ile beraber): 250 lira.

1 Ağustos: Daktilonun maaşı 150 lira.

***

O sene Ağustosun büyük bir sıcak dalgası içinde geçtiği anlaşılıyor:

8 Ağustos: Büyükdere gezintisi 75 lira.

9-10 Ağustos (Cumartesi, Pazar) Bebekte otel ve lokanta masrafı: 87,5 lira.

11-21 Ağustos: Yeni mal almak için Anadolu seyahati (daktilo ile beraber): 1250 lira.

22-30 Ağustos: Izmir fuarı seyahati (daktilo ile beraber) 1062 lira.

1 Eylûl: Daktilonun maaşı: 250 lira.

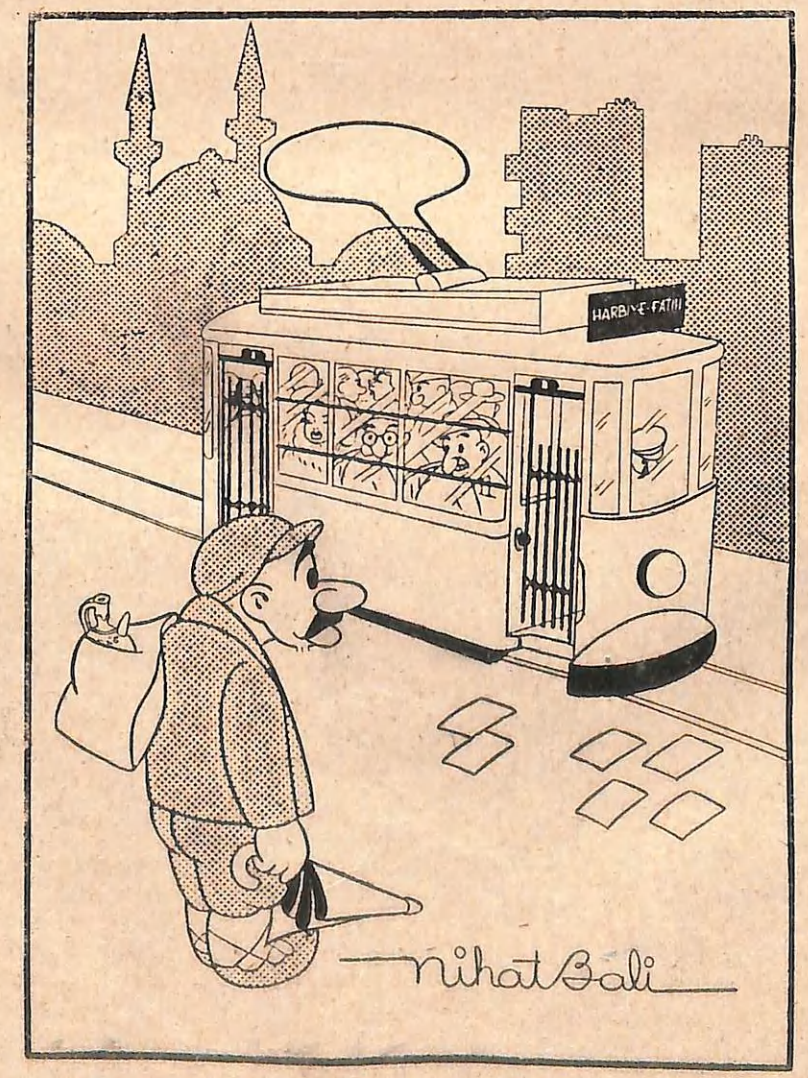

— Bizim eşekler şu İstanbul tramvaylarını görsünler de hallerine şükür etsinler!

Fakat Eylüde beraber havaların ileride bozmaya başlayacağını gösteren deliller de var:

3 Eylül: Karıma cep harçlığı: 350 lira (vaziyetin darlığı münasebeti bundan evvelki aylara nisbeten % 25 tenzilât yapılmıştır.)

5 Eylül: Daktiloya çorap: (1 düzine) 100 lira.

13 Eylül: Karıma çorap: (2 çift) 15 lira.

15 Eylül: Daktiloya sonbaharlık kostüm: 250 lira.

19 Eylül: Karıma mevsimlik tayör: 150 lira.

23 Eylül: Daktiloya çorap (2 düzine): 200 lira.

25 Eylül: Karıma çorap (1 çift) 6 lira.

1 Ekim: Daktilonun maaşı (işlerin yolunda gitmesi dolayısile % 50 zamla): 375 lira.

***

Macera hayli meraklı bir safhaya girmişti. Eylülde bozmaya başlayan hava Ekimde birdenbire sertleşmiş ve bir tırtına kopmuş olacaktı:

13 Ekim: Daktiloya dört aylık sıkı çalışmasına mukabil ikramiye: 500 lira.

15 Ekim: Vaziyetten şüphelenip karıma haber vermesi tehlikesini önlemek için muhasebecinin maaşına zam (1 Ekim tarihinden itibaren) 50 lira.

19 Ekim: Karımın şüphesini davet etmemek için çanta: 75 lira.

23 Ekim: Sinema (karımla beraber): 3 lira.

25 Ekim: Daktiloya kışlık manto: 350 lira.

27 Ekim: Karıma kışlık manto: 500 lira.

***

Kasımla beraber havanın büsbütün bozduğu, yağmurlardan sonra dolulaın başladığı anlaşılıyordu. Hattâ gök gürlediği ve müthiş bir kasırga da çıktığı muhakkaktı. Çünkü defterin son sahifesinde şu satırlar vardı:

15 Kasım: Daktilonun, vazifesine nihayet verilmesi dolayısile bir miktar ikramiye: 50 lira.

17 Kasım: Karıma kürk manto: 5000 lira.

18 Kasım: Bugün gazeteye şu ilânı verdim:

«Bir yazıhane için erkek daktilo aranıyor.» 1,5 lira!

FIKRALAR

Kalender

Şevket Mocan bir daha içmiyeceğine dair söz vermişti. Arkadaşları ertesi akşam onu yine meyhanede görünce hayretle sordular:

— Ne o? Hani sen dün akşam and içmiştin? Bugün yine...

Cevap verdi:

—Canım, biz kalender insanız. And buluruz, and içeriz; rakı buluruz, rakı içeriz...

Allah bağışlasın!

Arkadaşının çocuğu olmuştu. Sokakta görünce tebrik etti:

— Güle güle büyüt, birader, dedi.

— Eksik olma, azizim. Darısı dostların başına.

— Amin. Kız mı, erkek mi?

— Kız.

— Allah bağışlasın. Adını ne koydunuz?

— Tayyare.

— Tayyare mi? O ne biçim isim öyle?

— Basbayağı ve tastamam! Biz evlendikten iki ay sonra doğdu birader! Dokuz aylık yolu iki ayda alan insana tayyare denmez de ne denir!

Zahmetsiz iş

Gece yarısından sonra meyhaneden çıkmışlar, evlerine gidiyorlardı. Biri arkadaşına:

— Sen eve geç gittiğin zaman karına ne söylüyorsun? diye sordu.

Oteki cevap verdi:

— Hiç bir şey söylemem. Sadece: «Ben geldim» derim, ondan sonrasını hep karım söyler.

İşin doğrusu

Felsefe hocası, sınıfta talebeye:

— Bu sınıfta en aptal kimdir? diye sormuştu.

Kimisi şu dedi, kimisi bu dedi: fakat hoca, talebeyi sıra ile kaldırıyor, hepsinin birer cevabını alıyordu.

Nihayet, arka sıralardan biri parmak kaldırıp:

— Efendim, dedi, siz bu bahsi kapatsanız daha iyi edersiniz. İçimizden biri çıkıp doğrusunu söyleyiverecek, diye korkuyorum...

Yemin

Dâvaya başlanacağı sırada, kadının avukatı meşhur hanendelerimizden avukat Suat Bengü söz aldı:

— Müsaade ederseniz müekkilem evvelâ yaşını söylesin. Doğru ifade vereceğine dair yemini ondan sonra etsin...

Ak sakaldan...

Sakallı Celâl, nedense, son zamanlarda sakalını siyaha boyamıştı. Mitoloji şairi Salih Zeki, onun bu halini gördüğü zaman:

— Ne o! üstad! dedi. Gündüzü geceye çevirmişsin!

Ak sakaldan kara sakala geçen üstad cevap verdi:

— Ne yaparsın, birader. Ben yaşımı bilirim. Sakalım ise yalan söylüyordu. Ben de onun yüzünü kara çıkarmak istedim...

Saadet

Yeni evlenmişlerdi. Bal ayının tatlı günlerinden sonra ekşilik başlamıştı. Kadın, kocasının züğürt olduğunu keşfetmiş, isyan bayrağını çekmişti.

Kocası onu tatlı sözlerle avutmak istiyor, pek şairane konuşuyordu :

— Aşkımız, saadetimiz bize yetmez mi, karıcığım? Parayı ne yapacaksın! Saadet mi daha kıymetlidir, para mı?

Kadın boynunu büktü:

— Tabiî saadet daha kıymetli, kocacığım. Onun için ben parayı istiyorum, saadeti sana bırakıyorum.

Acı hakikat

Karısına kızmış, öfkesini bütün kadınlardan alıyordu:

— Ah! Şu kadınlar! Ne tahammülfersa mahlûklardır ! Kuş kadar beyinleri vardır, fakat yine de her şeyi anlamak, her şeyin doğrusunu öğrenmek isterler.

Arkadaşlarından biri hemen atıldı:

— İftira etme, birader! Kadınların öğrenmek istemedikleri hakikatler de vardır. Meselâ, sen bir kadının hakikî yaşını öğrenmek istediğini gördün mü hiç!

Fitil

— Bana bak herif! Eğer bu gece de zil zurna sarhoş gelirsen vallahi, billahi senin burnundan fitil fitil getiririm...

Adam yılışarak gülümsedi:

— Fena olmaz, dedi. Ben zaten eve fitil geleceğim...

SALON

Her ayın birinci ve onbeşinci günleri çıkan, Türkiyenin bu en zarif ve en olgun mecmuası Nisanın birinci günü on birinci sayısını çıkarıyor.

Gerek yazılarile gerek resimlerile bir demet çiçek gibi süslü olan ve memleketimizin rakipsiz mecmuası olan (Salon) sahifelerinde eserlerini bulacağınız imzalar:

Sabri Esat Siyavüşgil, Ercümend Ekrem Talu, Yahya Kemal, Refi Cevad Ulunay, Faruk Nafiz Çamlıbel, Hamdi Varoğlu, Doğan Nadi, Selim Sırrı, I. Galip, Rasid Rıza, Şemseddin Kutlu, Rıza Tevfik, Doktor Muzaffer Şevki, Doktor Şükrü Hazım, Doktor Nuri Fehmi, Doktor Rıza Reman, Doktor Ekrem Şerif, Vahdet Gültekin, Selâmi Izzet, Fitne Fücur, Enes, Çallı İbrahim, Rebia Şakir, Münif Fehim, Ramiz Gökçe.

Sayın okuyucularımız,

Şimdiden kolleksiyon yapmazsanız ileride bu mecmuanın eski sayılarını bulamıyacaksınız...

Acele ediniz.

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

TOMBUL TEYZE

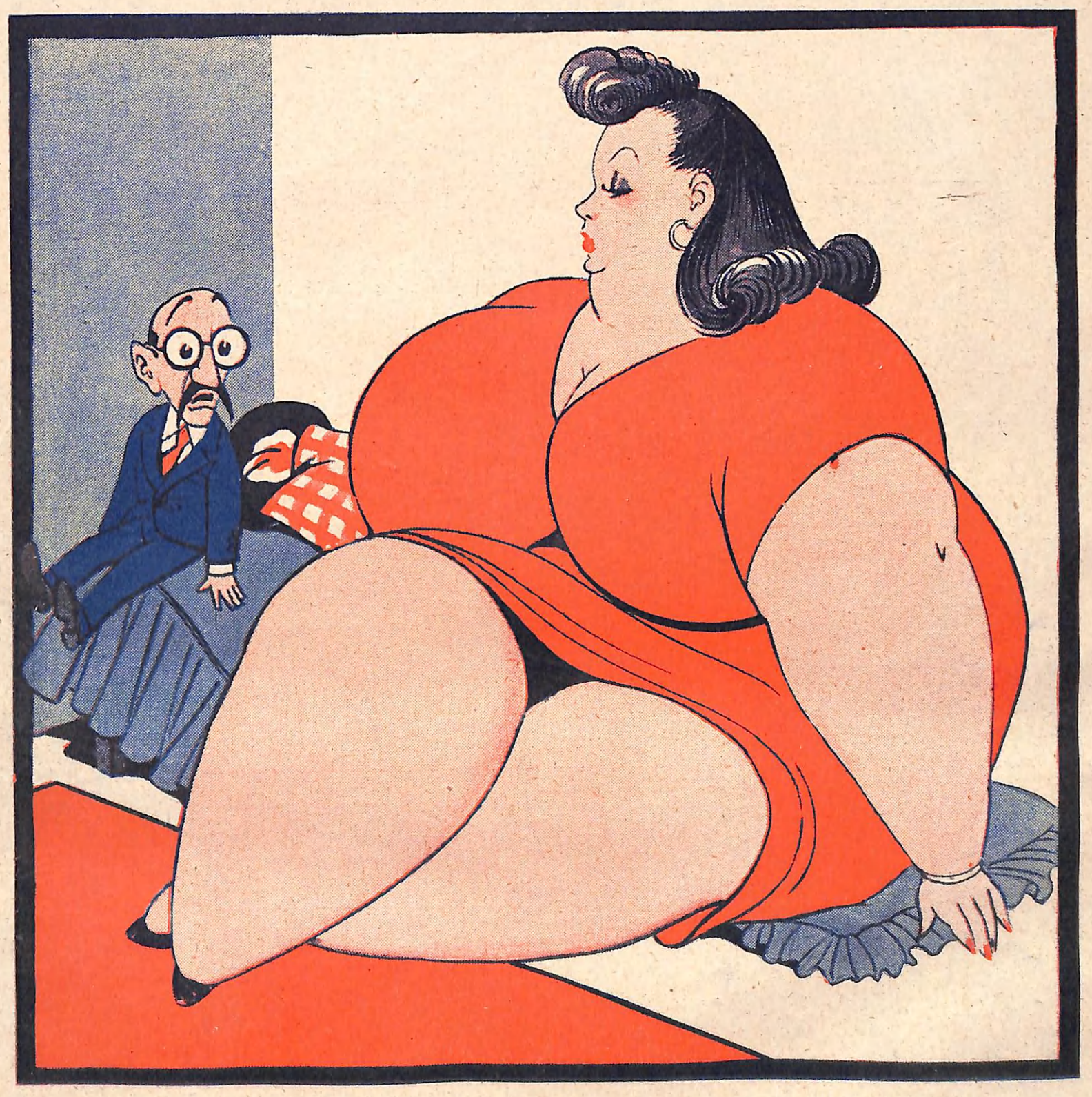

Sıska Dayı — Geçim güçleşti, hayat yükü günden güne ağırlaşıyor..
*Tombul Teyze — Allah seni üzerimden eksik etmesin **kocacığım**!*

T. T POSTASI

Nazilli: Makbule.

S — Sayın teyzeciğim,

1 — Niçin sizin her şeyiniz modaya uyduğu halde vücudunuz uymuyor?

2 — Kocanızı çok seviyorum, benim kocamla değişelim mi?

C — Hemşireciğim, sen benim şıklığıma bakıp modaya uyduğumu zannetme. Daha bak kafamı bile sizin bildiğiniz modaya uyduramadım. Hattâ ahlâkımı ve vücudumu da modaya uydurup zayıflatmak kararında değilim.

Kocamı çok sevdiğinize memnun oldum, kıskanmıyorum, çünkü onu elimden kapacak anayiğitin olacağına inanmıyorum. Değiş tokuş meselesine gelince: Ticaret ve esnaflıkla alâkam olmadığı için takas usullerini bilmem.. Bildiğim şudur: Kocamı ne satarım, ne de değişirim!